

gede. Med en ganske ringe Forandring kunde man argumentere paa samme Maade, om Regjeringen s. Ex. havde bygget Universitetsbibliotheket, der koster 175,000 Rd., uden at have forlangt Bevilling i saa Henseende af Thinget; naar man bebreidede vedkommende Minister det, da kunde han svare: At meddele Beregninger over, hvad der maa gaae til en saadan Bygning, maa enhver Sagkyndig erkjende at være ugjærligt, eller idetmindste uhensigtsmæssigt, fordi man aldrig kan beregne Saa-dant nøjagtigt iforveien, og fordi Arbeidet ikke kan udsættes for at afvente Approbation, som i de allerfleste Tilfælde vilde være en aldeles tom Formsg, da Ingen vilde eller kunde bære Ansvar for at nægte Samtykke til et Bygningsforetagende, der antages nødvendigt. Bekosteligheden vilde desuden betydeligt forøges ved at udsætte Arbeidet og lade det beleilige Dieblik gaae tabt". Dette er sikkert en Argumentation ligesaa god som den anden, og ifald man antager den ene for gyldig, vil man ogsaa være nødt til at antage den anden for gyldig.

Finantsudvalget har foreslaaet at opfordre Justitsministeren til at lade foretage nøjagtig Undersøgelse i denne Sag, og det er vist ogsaa det Eneste, Thinget i dette Dieblik kan gjøre, thi hvilke Skridt der end senere vilde være at foretage, maae de dog støttes af en Undersøgelse, som ikke har kunnet være anstillet med de Oplysninger, som have staaet til Udvalgets Raadighed. Jeg vil derfor heller ikke i dette Dieblik indlade mig paa Enkelthederne i denne i mange Henseender mærkelige Sag, men kun henvise til Betænkningen, der temmelig fuldstændig giver en Oversigt over Forholdet herved. Hovedpunktet er, at en saa stor Sum uden bydende Nødvendighed er udgivet uden Rigsdagens Tilladelse dertil; man har derved krænket vor forfatningsmæssige Ret og gjort Principer gjældende, der ikke kunne tilstedes i en constitutionel Stat, fordi de ere absolutistiske. Jeg tror ikke, der er Noget, der mere end dette Thing er kaldet og forpligtet til at modsætte sig begge Dele.

Justitsministeren: Jeg skal allerede paa Sagens nærværende Standpunkt tillade

mig at hyltre; at jeg anseer den Opfordring, som Udvalget har stillet, for fuldkommen begrundet ved de Omstændigheder, der have fremkaldt den, og at jeg er aldeles villig til at efterkomme den. Jeg vil tilføje, at de Foranstaltninger, der fra Ministeriets Side vilde blive truffene, skulle blive af den Natur, at de med utvivlsom Sikkerhed skulle lede til, at der skal komme til at foreligge det høitærede Thing fuldstændig Oplysning og klar Oversigt over de herhenhørende Forhold.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Udkast til Lov om Værnepligt for Kongeriget Danmark. (Lovudkastet findes i Anhang A, Spalte 389 ff. 1ste Behandling i Tidenden, Sp. 322 fg. og den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B, Sp. 327 fg.)

Til denne Behandling var der foruden de af Udvalget stillede Ændringsforslag (see Betænkningen Sp. 331—346, 369—380, 475—478) fremkommet følgende:

Af Justitsministeren:

1) ad Udvalgets Ændringsforslag Nr. 29: § 18, 2den Post 3de og 4de Linie forandres „4 Aars stadig Tjeneste" til „stadig Tjeneste i 1 Aar længere end den sædvanlige Tjenestetid", og i Paragraphens 3de Post 8de Linie forandres „4 Aars stadig Tjeneste" til „stadig Tjeneste i 2 Aar længere end den sædvanlige Tjenestetid".

2) ad Udvalgets Ændringsforslag Nr. 46: § 23, 2den Post fra Ordet „først" i 5te Linie udgaaer Resten af Posten, og istedetfor sættes „først indkaldes de forlods Udkrevne samt de, som frivilligt have meldt sig. Dernæst